

РЕШЕНИЕ

№ 3728

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4150** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място] против решение от 13.10.2021г., постановено от СРС, НО, 8-ми състав по нахд № 14443/2020г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-542/01.10.2020г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, пр.2 вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000,00 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно, неправилно, поради нарушение на материалния закон и необосновано. Твърди, че липсва съставен акт по чл.19, ал.6 от ЗКФН, който е част от фактическия състав за реализиране на административно-наказателна отговорност и абсолютна предпоставка за реализирането ѝ. Сочи, че съдът в мотивите си не е изследвал задълбочено направените възражения, както и че неправилно е приел, че срокът от 15-ет работни дни за произнасяне по претенции за обезщетения е задължителен, предвид това, че

неизпълнението му не води до налагане на конкретно регламентирана в КЗ санкция за неизпълнение. Застъпва становище, че срокът е препоръчителен за по-бързо произнасяне и че със забавяне в произнасянето не се преклудират правата на претендиращите обезщетение лица. Излага аргументи за явна несправедливост на наказанието и за допуснато разширително тълкуване на общата разпоредба на чл.644 от КЗ. Иска съдът да отмени оспореното решение и обжалваното НП. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът е представил и писмени бележки.

Отвътната страна чрез упълномощен представител в съдебно заседание и с писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 13.10.2021г., постановено по нахд №14443 по описа за 2020г. на СРС, НО, 8-ми състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 25.06.2020г. в КФН е постъпила жалба, подадена от С. Б., относно отказ от плащане по претенция, заведена в „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТАРАХОВАНЕ“ АД. Във връзка със случая била извършена проверка. Установено било, че преписката е образувана въз основа на сключен групов договор за застраховка „Злополука и заболяване“ във връзка с договор за обществена поръчка от 06.11.2017г. и по повод на настъпило застрахователно събитие. На 21.01.2020г. е заведена претенция пред застрахователя. На същата дата пред застрахователното дружество са предявени от ползвателя документи, касаещи настъпилото застрахователно събитие - проведено оперативно лечение в следствие на първична коксартроза. На 24.02.2020г. „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТАРАХОВАНЕ“ АД се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно събитие.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на чл.108, ал.1 от КЗ за извършено нарушение на 12.02.2020г. Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел твърдяното нарушение за безспорно установено и е потвърдил издаденото наказателно постановление. Настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание. Съгласно чл.108, ал.1 от КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, В случая на датата на завеждане на претенцията /21.01.2020г./ са представени всички доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, включително данни за банковата сметка, а

застрахователят се е произнесъл на 24.02.2020г. Тъй като срокът за произнасяне е изтекъл на 11.02.2020г. следва да се приеме, че застрахователят се е произнесъл извън законоустановения срок.

Нарушението е формално и е без значение, дали се касае за забава от един или повече дни, а срокът е дефинитивно императивен, а не препоръчителен. В разпоредбата изрично е посочено, че застрахователят е „длъжен“ да се произнесе в срок от 15-ет работни дни, поради което не може да се приеме тезата на касатора за препоръчителен, организационен характер на срока.

Преди всичко, актът по чл.19, ал.6 от ЗКФН, липсата на който касаторът счита за процесуално нарушение при ангажиране на отговорността е акт, в който КФН обективира извършени надзорни проверки. Съгласно чл.647, ал.4 от КЗ установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на ЗАНН при спазване изискванията на чл. 648. С разпоредбата на чл.36, ал.1 от ЗАНН е посочено, че когато се ангажира административнонаказателна отговорност началото на производството се поставя с АУАН, какъвто е наличен и изрично е цитиран в наказателното постановление. Съставянето на констативен документ по смисъла на чл. 19, ал.6 от ЗКФН не е елемент от административно наказващата дейност, респективно не предполага задължително извършването му, преди съставянето на АУАН, и преди издаването на наказателното постановление. Липсата на акт по чл.19, ал.6 от ЗКФН не влияе върху законосъобразността на НП, поради това, че неговото съставяне не е предвидено в закона като изискване, предпоставка или условие за допустимост и валидност на акта за установяване на административно нарушение.

Неоснователно е и възражението на касатора за разширително тълкуване на чл.644 от КЗ. Съгласно чл.644, ал.1 от КЗ на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл.635 – 643 се налага административно наказание. След като изрично законодателят е посочил, че се наказва всяко лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на КЗ, а касаторът е санкциониран за нарушение на разпоредба на КЗ неоснователна е тезата за разширително тълкуване на разпоредбата на чл.644 от КЗ.

В мотивите на оспореното решение са обсъдени всички аргументи във въззивната жалба, включително за размера на наложената санкция, които настоящия съд споделя. Касационното възражение за явна несправедливост на наказанието е неоснователно. За повторно извършено нарушение на касатора е наложена санкция в минимално предвидения размер при отчитане на всички обстоятелства имащи значение за определяне на административното наказание.

С оглед на изложените съображения настоящият съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касационния ответник следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв., определено по реда на чл.63д, ал.5 от ЗАНН вр. чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд

София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.10.2021г., постановено по нахд №14443 по описа за 2020г. на СРС, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на Комисия за финансов надзор, сума в размер на 80,00 лв., разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.